

Helsingin seudun Sotaveteraani

2 • 2023

Sotiemme opetukset – Tulevaisuutemme turvaksi

Hautasimme juuri luokkatoverini. Pakkanen tuntuu kuin miljoona neulaa tökkisi ihoani. Korvissani kuulen sydämen tykytyksen ja mietin, milloin näen perheeni jälleen. Mietin, milloin saan taas syödä. Mietin sitä, kuinka paljon minua pelottaa. Askeleeni ovat täynnä epävarmuutta ja riskiä, mutta jatkan eteenpäin. Jatkan eteenpäin kumppanieni kanssa, ja jätämme taakse ne, jotka ovat siirtyneet ajasta ikuisuuteen.

Arvoisat sotiemme veteraanit ja lotat, hyvät naiset ja herrat, koko juhlaväki, tämä on mielikuvani sodasta. Sen ovat maallanne tarinat, elokuvat, kirjat ja taide. Vaikka tuntematon sotilas ja Täällä Pohjantähden alla luovat omanlaisensa mielikuvan sodasta, on mahdotonta todella ymmärtää, millaiset haavat sota on jättänyt sen aikana eläneille. Rauha saattaa varsinkin monelle nuorelle tuntua itsestäänselvyydeltä, sillä meidän lukioikäisemme on vaikea kuvitella aikaa, jolloin olisi ollut poikkeava tilanne. Oman sukuni kohdalla täytyisi mennä kolme sukupolvea taaksepäin löytääkseen jonkun, joka on elänyt sotatilassa. Vaikka suomen puolustusvoimien viimeisestä sotapäivästä on 78 vuotta, sotamme, ja niiden opetukset eivät koskaan menetä merkitystään. Tänään mieleissäni on 3 tärkeää opetusta

Ensimmäinen niistä on rohkeuden merkitys

Sotaveteraanit ovat osoittaneet poikkeuksellista rohkeutta, uhrautumista ja kestävyyttä palvellessaan Suomea.

Jopa sodan jälkeen he ovat osoittaneet periksiantamattomuutta luomalla yhteiskunnallemme vahvan perustan, josta saamme nykypäivänäkin olla kiitollisia.

Täytin juuri viime viikolla seitsemäntoista vuotta. 80 vuotta sitten minun ikäiseni pojat ja tytöt taistelivat urheasti Suomen itsenäisyyden puolesta. Heidän ansiostansa minulla on mahdollisuus opiskeluun, terveydenhuoltoon ja kaikkein tärkeimpänä minulla on mahdollisuus unelmoida. Ukrainan tilanteen myötä, olen kuitenkin joutunut miettimään asioita, joita en koskaan luullut mahdollisiksi. Mitä jos omat luokkakaverini joutuisivat yhtäkkiä rintamalle. Mitä se merkitsisi meidän yhteiskunnallemme ja riittäisikö meillä rohkeutta? Minulle rohkeus taistella Suomen puolesta tarkoittaa, että asetetaan Suomen etu omien etujen edelle, vaikka se vaarantaisi oman hengen.

Toinen opetus on yhteisöllisyyden tärkeys

Moni suomalainen on viimeiset pari vuotta elänyt poikkeuksellista aikaa, joka on ollut täynnä omia haasteita ja vastoinkäymisiä. Ne eivät kuitenkaan ole verrattavissaakaan niihin, mitä monet juhlan kuulijat ovat kokeneet. Suomen kansa taisteli yhdessä rauhan puolesta, jokainen omien voimavarojensa mukaan. Korona-aikana yhteisöllisyyden tarve oli huomattavaa. Vaikka korona koetteli kaikkia eri tavalla, saavuihne yhdessä kouluun maskit naamalla ja pidimme turvavälit yhteisen turvallisuuden ylläpitämiseksi. Jotta voimme taata tulevien sukupolvien hyvinvoinnin, meidän on huolehdittava varsinkin nykyisten nuorten mielenterveydestä. Vaikka suomalaiselle kulttuurille on tyypillistä yksinäisyys, muistetaan, että yhdessä toimimme vahvemmin ja voimme paremmin.

Mielestäni tärkein opetus on kuitenkin se, että rauha ei ole helppo taistelu

Veteraanin iltahuuto muistuttaa siitä, että sodan todellisuutta ei saa unohtaa: ”kertokaa lasten lapsille lauluin – himmetä ei muistot koskaan saa”. Tämä osuus Kalervo Hämäläisen kappaleesta on ajankohtainen sillä kohta soittaa käsittelevä kirjallisuus ja taide ovat ainoita ikkunoita rintamalle. Omassa lukiossani on säilynyt vahva itsenäisyysjuhlaperinne, joka muistuttaa sodan menneisyydestä. Juhlapäivä palauttaa aina uudelleen mieleemme kiitollisuuden heistä, jotka ovat tämän rauhan puolesta taistelleet. Kenraali Adolf Ernrooth on sanonut: ”Kansa, joka ei tunne menneisyyttään, ei hallitse nykyisyyttään, eikä ole valmis rakentamaan tulevaisuutta varten.” Nuorten edustajana lupaan, että sukupolvenne jatkaa veteraanien perintöä ja muistuttaa myös tulevia sukupolvia rauhan alkuperästä.

Emma Koskinen, Etelä-Tapiolan lukio

Kotirintama on olennainen osa sotavuosiemme ja perinnetyön tarinaa

Sisältö:

Sotiemme opetukset – Tulevaisuutemme turvaksi	2
Pääkirjoitus	3
Perinneyhdistyksessä tapahtunutta	4–5
Kirkkopäivä 20.4.2023	6–7
Veteraanipäivä	8–11
Lotta Annikki Mäkelän sadan vuoden taival	12–15
Margetha Mannerheimille AKS:n Ansioristi	15
Pääkaupunkiseudun sotilaspoikien ja pikkulottien perinne säilyy	16–17
Veteraanietuudet	18
Puoliso- ja leskijäsenten tukitoiminta	19
Tärkeitä ilmoituksia	20
Sotien 1939–1945 pääkaupunkiseudun perinneyhdistys ry (Helsinki)	21
Vantaan Sotaveteraanit ry	22–25
Espoon Sotaveteraanit ry	26–29
Vänrikki Mielosen probleema	30

Kansikuva:

Hämeenkyllän seurakunnan pappi Katja-Maaria Kaskinen toi kirkkopäivään nuorten tervehdyksen. Hän pohti koskettavasti mitä nuori haluaisi sanoa veteraaneillemme.

”Jos kotirintama ei olisi pitänyt, ei olisi etulinjakaan”, on useampikin tapaamani veteraani huomauttanut. Kotirintaman merkitys sotavuosiemme taistossa oli siis ihan todellinen, ei vain jälkepäin säälistä esiin nostettu historian alaviite. Sota todellakin oli koko kansan yhteinen ponnistus.

Eivätkä kotirintaman panos suinkaan rajoitu kenttäpostin kautta tapahtuneeseen hengen nostatukseen. Esimerkiksi kotirintamalla uusia aloja hoidettavakseen ottaneet lotat vapauttivat ainakin divisioonan verran miehiä rintamalle. Desanttijahdissa käytettiin sotilaspoikia, joilla ei ollut ikää 12 vuotta enempää. Sotateollisuuden palveluksessa työskennelleiden ansiot nyt lienevät itsestään selvät, minkä lisäksi kotirintaman hartailta harteilla lepäsi vastuu koko yhteiskunnan pyörien pyörimisestä – arki kun jatkui sodan varjossakin. Eri järjestöjen riveissä tehdyn työn sekä talkoiden ja tempausten kautta paikattiin paitsi työvoimapuutaa, myös materiaali- ja elintarvikepuutaa. Näin autettiin kirjaimellisesti pitämään kansaa hengissä: tiesitkö esimerkiksi, että eräänäkin kesänä kerättyjen marjojen myynnillä Saksaan saatiin hankittua kolmen kuukauden leipäviljat Suomeen? Tai että kesinä 1943 ja 1944 maan opettajat velvoitettiin käyttämään puolet kesälomastaan yleishyödylliseen työhön? Tärkeää ja konkreettista roolia näytteli tosin se kenttäpostikin, etenkin sen myötä etulinjaan lähetetty ruoka. Sodan myötä maassa pahentunut elintarvikepuutaus supisti myös rintamalla taistelevien päivittäisiä muona-annoksia, ja ilman kotoa lähetettyjä ruokapaketteja olisi rintamalla nähty suoranaista nälkää, eräs tammelalaisveteraani muisteli myöhemmin.

Siksi kotirintaman on oltava olennainen osa tulevan perinneajan ylläpitämää tarinaakin. Tällä on ihan käytännön syynsäkin: jos keskittyisimme vain rintamalla olleisiin, tulisimme sivuuttaneiksi niin paljon ihmisryhmiä, jotka maksoivat sodasta aivan liian kovan hinnan jäädäkseen näkymättömiksi. Sotalapset, sotaorvot, sotalapset, evakot, sotavankeudessa olleet... He kaikki ovat osa sitä tarinaa, joka meidän on pidettävä hengissä ja saatava siirrettyä aina seuraaville polville.

Toinen syy on se, että muuten rajaamme perinneajan tekijöiksi ja yleisöksi tarvittavasta joukosta yli puolet kansastamme. Varushenkilöpalvelus tarjoaa sen suorittaville miehille (ja vuosi vuodelta kasvavalle osalle naisia) edes jonkinlaisen kosketuspinnan maamme kohtalon vuosiin, minkä myötä he tietävät liittyvänsä osaksi maanpuolustuksemme katkeamatonta ketjua. Mutta entäs muut? Miten saada heidät kokemaan omaksensa tarina, jossa heillä ei ole mitään roolia?

Perinnetyöllä on tarjottavaa meistä ihan kaikille. Oikein kerrottuna sotavuosiemme tarinasta avautuu uusi vaihe kunkin elämänvaiheemme myötä. Koululaisia kiinnostaa se, miten sota näkyi lapsuudessa, nuorille tarttumapintaa löytyy esim. lottien ja suojeluskunnan panoksesta, varhaisaikuisuudessa epäilemättä puhuttelee skenaario omasta tai seurustelukumppanin sotaan lähdöstä jne.

Juuri meillä nyt perinnetyössä mukana olevilla on poikkeuksellisen suuri tehtävä täyttävänämmä. Me olemme niitä viimeisiä sukupolvia, joilla on olemassa sotavuosiin henkilökohtainen side siellä mukana olleiden vanhempiemme tai isovanhempiemme kautta. Meitä seuraavien sukupolvien kohdalla sitä ei enää ole, eivätkä he tule koskaan tapaamaan ainuttakaan sodan kokeneiden sukupolvien edustajaa. Niinpä se yhteys on heidän kohdallaan rakennettava ja saatava juurrutettua niin vahvaksi, että myös he kokevat heillä olevan perintö, jota vaalia ja jättää heidän jälkeensä tuleville polville.

Ariela Säkkinen

Kirjoittaja on Sotaveteraaniliiton tiedottaja, toimittaja ja kirjailija, jonka ensimmäinen sotahistoriallinen tietokirja ilmestyy syksyllä.

Perinneyhdistyksessä tapahtunutta

Perinneyhdistyksen hallituksen jäsenet Hannele Moisander (vasemmalla) ja Marja-Leena Pihlajamaa edustivat yhdistystä Tallinnassa 18.2.2023 Suomenpoikien Viron perinneyhdistyksen vuosikokouksessa. Samalla juhlistettiin Viron tasavallan 105. itsenäisyyspäivää. Juhlapäivä alkoi seppeleenlaskulla Suomen poikien muistomerkillle Metsäkalmistun hautausmaalla. Kuva Peter Langovits.

Taiteilija Seela Sella esiintyi veteraanien kuukausitapaamisessa Folkhälsanissa 3.4.2023. Sella lausui ulkomuistista monien tuntemaa runoutta, mm. Lauri Viitaa, joka oli kotoisin Tampereen Pispalasta, kuten Sellakin. Runoissa oli syvää tunnetta, hersyvää huumoria, Tampereen murretta, haikeutta. Lopuksi Seela Sella lausui Aale Tynnin Kaarisillan, jota yleisö kuunteli herkeämättä. Kuulijat nauttivat joka hetkestä. Kuva Elise Hietanen.

Perinneyhdistyksen ensimmäinen vuosikokous

Perinneyhdistyksen ensimmäinen vuosikokous pidettiin tiistaina 18.4.2023. Paikalle oli saapunut 29 jäsentä, joulukossa 3 veteraania. Kokouksessa hyväksyttiin yksimielisesti vuoden 2022 talousasiat sekä vuoden 2023 toiminta.

Perinneyhdistyksen juuret ulottuvat 21.6.1965 asti, jolloin Helsingin Sotaveteraanipiiri perustettiin. Nyt tehdyissä henkilövalinnoissa kiteytyi veteraanikentän rakennemuutos. Puheenjohtajana jatkaa Vesa Sundqvist, joka valittiin yksimielisesti jatkamaan tehtävässä. Vesa on yhdistyksen historian 14:s puheenjohtaja ja järjestyksessään toinen ei veteraanitunnusta omaava. Vuonna 2016 puheenjohtajaksi valittu Pertti Laatikainen oli yhdistyksen ensimmäinen nuoremman ikäpolven edustaja.

Sotaveteraanien Veikko Ilmaston ja Usko Puustisen luovuttua hallitusjäsenyydestä, ei hallitukseen tullut enää yhtään veteraanitunnuksen omaavaa jäsentä. Yksi aikakausi oli näin päättynyt.

Perinneyhdistyksen hallituksessa on edustajat eri veteraanijärjestöistä. Hallituksen kokoonpano vuodelle 2023 on;

Vesa Sundqvist, puheenjohtaja

Matti Passi, varapuheenjohtaja

Hannu Viitanen, varapuheenjohtaja

Heidi Aho

Pertti Ahonen

Hans Gabrielsson

Juhani Kivelä

Pertti Laatikainen

Marko Maaluoto

Hannele Moisander

Marja-Leena Pihlajamaa

Petteri Rokka

Reijo Söderberg

Vuosikokouksessa muistettiin yhdistyksen hyväksi pitkään ja ansiokkaasti toimineita henkilöitä. Puheenjohtaja Vesa Sundqvist (vasemmalla) luovutti Suomen Sotaveteraaniliiton ansiomitalin toimistosiihteri Heidi Lehdolle, eversti Rainer Kuosmaselle ja hallituksen jäsen Pertti Ahoille. Kuvaan eivät ehtineet myös huomionosoituksen saaneet everstilutnantti Markku Jämsä ja musiikkikapteeni Aino Koskela. Kuva Hans Gabrielsson.

”Herra on minun paimeneni”

Perinneyhdistyksellä oli yhdessä Hämeenkyllän seurakunnan kanssa järjestelyvastuu pääkaupunkiseudun ja Uudenmaan alueen veteraanien ja puolisoitten kirkkopäivästä Hämeenkyllän kirkossa. Paikalle oli saapunut 140 eri veteraanijärjestöjen jäsentä sekä seurakuntalaista. Kirkkoväki kävi runsaslukuisesti ehtoollisella. Kuva Hans Gabrielsson.

Rovasti Jaakko Simojoki lähetti seppelepartion tehtävälle. Seppelepartiassa vasemmalta Anita Linnamäki, Ahti I Pohjonen ja Jarkko Vähäsarja. Takana Hämeenkyllän seurakunnan kirkkoherra Matti Hyry. Kuva Hans Gabrielsson.

Kirkkopäivä 20.4.2023

Musiikista huolehtivat Viipurin Lauuveikot Ilkka Aunun (edessä vasemmalla) johdolla ja Kaartin Soittokunnan Famu Brass Band -yhtye Jouko Auramon (soittajista toinen vasemmalta) toimiessa kapellimestarina. Kuva Hans Gabrielsson.

Messun ja päiväjuhlan jälkeen tarjottiin kirkkoväelle maittava lounas. Lounasjärjestelyistä vastasivat Vantaan Maanpuolustusnaiset ja PähkinäMartat Anita Linnamäen johdolla. Kuva Hans Gabrielsson.

Veteraanipäivä

Vantaalla veteraanipäivä alkoi sepeleenlaskulla Veteraanipaadelle. Kuvassa edessä kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Antti Lindtman ja Vantaan vs kaupunginjohtaja Katri Kalske, jotka laskivat kaupungin sepeleen. Sepeleenlaskun jälkeen laulettiin Maamme-laulu. Kuva Tuula Mahlman.

Kirkkonummella veteraanipäivän vietto käynnistyi seppelienlaskulla sankarihaudoille, josta siirryttiin torille, missä Porkkalan lukion oppilaskunnan edustajat Eela Jutila ja Joonatan Vuorensola laskivat kukkatervehdyksensä veteraanikivelle. Kuva Elise Haaparinne

”Sotiemme opetukset – Tulevaisuutemme turvaksi”

Helsingissä veteraanipäivä käynnistyi lipunnostolla ja seppeleenlaskulla Mannerheimin aukiolla. Yleisöä oli saapunut paikalle, katutöistä huolimatta ilahduttavan paljon. Kaartin jääkäriyrykmentti asetti tilaisuuteen kunniaosaston ja Kaartin Soittokunnan soitto-osaston. Kuva Puolustusvoimat, Martti Viita-aho.

Mannerheimin ratsastajapatsaalle seppeleen laskivat vasemmalta, Sibelius-lukion oppilaat Miska Malmivaara ja Elsa Rönkkö sekä pormestari Juhana Vartiainen, rykmentin komentaja eversti Asko Kopra, sotaveteraani Lars Carlberg ja varuskunnan komendantti majuri Mika Romppanen.

Veteraanipäivä

Pääkaupunkiseudun kaupunkien yhteistä veteraanipäivän juhlaa vietettiin Oopperan Alminsalissa. Järjestelyvastuussa oli tällä kertaa Espoon kaupunki. Kuvassa olevat Espoon nuorisovaltuuston edustajat Margarita Komashinskaya ja Edwin Kivijärvi juonsivat juhlan sujuvasti. Nuorten tervehdyksen esitti Etelä-Tapiolan lukion oppilas Emma Koskinen. Hänen tervehdyksensä on lehden sivulla 2..

Juhlaan saapui veteraaneja, heidän saattajiaan sekä veteraanityöntekijöitä pääkaupunkiseudun kaupungeista. Juhlatila täyttyi viimeistä tuolia myöten ja tunnelma oli juhlapäivää arvostava. Veteraaneja oli ilahduttavasti lähes 70.

”Sotiemme opetukset – Tulevaisuutemme turvaksi”

Oopperan taiteilijat pianisti Outi Rajamäki ja basso Nicholas Söderlund esittivät kappaleet Elämälle sekä balladin oopperasta Punainen viiva.

Taiteilija Seppo Hovin ja sopraano Angelika Klas'n ”Sota luo laulunsa” oli juhlaväen mieleen.

Lotta Annikki Mäkelän sadan vuoden taival

Marraskuussa 2023 kunnioitettavat 100 vuotta täyttävä Lotta Annikki Mäkelä avaa kotinsa oven Helsingin Katajanokalla iloisesti hymyillen. Hänen kaunis kotinsa on täynnä muistoja, mutta toisaalta kuvastaa tiiviisti aikaansa seuraavaa asukastaan. Lukuisat kirjat ja sanoma- ja aikakauslehdet kertovat monista kiinnostuksen

kohteista. Jo lyhyen juttutuokion jälkeen väistämättä tulee mieleen kysymys siitä, mikä on hänen pitkän ikänsä salaisuus. Hän kertoo salaisuuden olevan onnellinen ja turvallinen lapsuus Viipurissa sekä silloin saatu hyvä ja terveellinen ravinto. Ne ovat kantaneet jo lähes sadan vuoden ikään ja kantavat edelleen.

Annikki Mäkelä.

Annikki Mäkelän (os. Vuorivirta) isä oli Sorvalin sahan perustaja ja osakas Viipurissa. Kolmilapsinen perhe oli isänmaallinen. Kesäaunalla nostettiin lippu salkoon joka sunnuntai. Viipuri oli vireä ja ihana kotikaupunki.

Vuorivirrat joutuivat jättämään kotinsa Viipurissa heti talvisodan alussa. Annikin koulupäivä Viipurin toisessa tyttökoulussa oli juuri alkanut, kun viholliskoneet iskivät aamulla. Oppilaat pääsivät juoksemaan koteihinsa puolenpäivän jälkeen, kun hälytys oli ohi. Annikin vanhemmat olivat suojassa kodin kellarissa pommituksen aikana. Kaikki kodin ikkunat menivät säpäleiksi, mutta pahemmilta tuhoilta säästyttiin. Viereiseen nelikerrokseen taloon iski pommi ja koko talon seinä romahti.

Perheen oli heti lähdettävä Viipurista pommituksia pakoon. Heidät haettiin kuorma-autolla, jonka avolavalle tuli myös muita talon asukkaita. Mukaan äiti nappasi kaksi paksua täkkiä. Niistä oli paljon iloa pakotettujen aikana. Perhe kuljetettiin ensi Viipurin maaseudulle, jossa he pääsivät erääseen maalaistaloon. Sieltä he jatkoivat Hämeeseen, Tenhelään, jossa heillä oli sukulaisia. Talvisodan ajan he asuivat tilalla pienessä mökissä ja Annikki oppi tekemään monenlaisia karjakon töitä.

Sodan jälkeen perhe muutti Hämeestä Helsinkiin Apollonkadulle ja Annikki jatkoi koulunkäyntiään Resun iltavuorossa. Välirauhan aikana ilmapiiri oli kuitenkin painostava ja ahdistava. Annikki koki ikätoverien saavon, että isänmaa tarvitsee nyt kaikkia ja päätti liittyä Töölön Lotta-osastoon.

Annikki oli taitava konekirjoittaja ja saikin pian komennuksen Helsin-

Pommituksen tuhoja Viipurissa helmikuussa 1940

gin ilmasuojelukeskukseen ja aloitti siellä kansliolottana. Sieltä hän siirtyi samoihin tehtäviin Valtion tiedotuslaitoksen erikoistiedotusosastolle Helsingin Kaisaniemenkadulle. Siellä kirjoitettiin puhtaaksi venäläisten sotavankien ja desanttien kuulustelupöytäkirjoja. Siellä tapahtui epämiellyttävä episodi, jossa aseistettu kuulustelija kävi Annikkiin, nuoreen lottaan käsiksi. Onneksi hän pääsi riistäytymään irti ja pääsi juoksemaan käytävään, jossa nuori suomalainen kapteeni hänet pelasti. Kuulustelija

paljastui myöhemmin venäläiseksi vakoojaksi, ja hänet vangittiin.

Takaisin Viipuriin

”Halusin epämiellyttävän tapauksen jälkeen siirtoa uusiin tehtäviin ja lähdinkin takaisin Viipuriin, jonne vanhempani olivat jo perustaneet uuden kodin. Siellä olivat myös sisarukseni, nuorempi sisareni ja vanhempi veljeni. Veljeni oli haavoittunut vaikeasti talvisodassa ja oli nyt toipumassa vammoistaan”.

Annikki Mäkelän mielestä oli suu-

ri virhe päästää siviilit Kannakselle takaisin niin pian talvisodan jälkeen. Kohta kaikkien oli koettava lähtö ja kaiken jättäminen taas uudelleen.

Viipuriin palattuaan Annikki ilmoittautui Viipurin Neitsytniemellä sijaitsevaan 13. sotasairaalaan. Siellä, kuten Helsingissä, hän toimi konekirjoittajana komendantin toimistossa.

Annikki toimi kansliolottana silloinkin, kun Kannas alkoi murtua kesäkuussa 1944. Pian sairaala oli ääriään myötä täynnä haavoittuneita. Sairaala tulitettiin ja potilaita tuotiin

sisään havupaareilla. Viipurin asemaa myös pommitettiin ja jälki oli tuhoisaa. Sairaala evakuoitiin hirveässä kiireessä ja viimeisetkin potilaat saatiin nostettua junaan. Nuoret lotat joutuivat näkemään ja kokemaan hirvittäviä asioita ja sodan kauhuja.

Viipurista Annikki Mäkelä siirtyi Kuusankoskelle, jonne siirrettiin paljon haavoittuneita. Siellä hänen tehtävänsä muun muassa oli maksaa haavoittuneille päivärahoja. Hän ajoi sotilaspolkupyörällä rahakuorten kanssa ja jakoi kuoret haavoittuneille kuittausta vastaan. Lottana sotasairaalassa Annikki Mäkelä toimi niin kauan kuin toiminta sairaalassa jatkui.

Sodan jälkeen työelämään

Sodan jälkeen Annikki aloitti työuransa Teostossa ja oli siellä siihen asti, kunnes meni naimisiin. Hauska sattuma liittyi hänen ensimmäiseen

työpaikkaansa. Teoston silloinen johtaja Martti Turunen oli aikanaan ollut töissä Annikin isän johtamalla sahalla Viipurissa. Nyt Turunen puolestaan palkkasi Annikin toimistoonsa.

Olympiavuonna 1952 Annikki vihittiin avioliittoon. Hänen aviomiehensä oli myös ollut sodassa viisi vuotta. Naimisiin mentyään hän jäi sen ajan tavan mukaan kotirouvaksi ja sai kaksi tyttäretä. Myöhemmin hän palasi työelämään ja toimi Helsingin terveydenhoitovirastossa eläkkeelle jäämiseensä saakka.

Ylpeä lotta-ajasta

Annikki Mäkelä oli nuori koulutytö liittyyessään lottiin ja tuntee edelleen siitä suurta ylpeyttä. Myös hänen äitinsä ja tätinsä ja anoppinsa olivat lottia kuten niin monet muutkin. Sodan jälkeen ilmapiiri kuitenkin muuttui ja pian sanottiinkin ”Mitä menitte sin-

ne?” Sodan käyneitä miehiä eikä lottia ei enää arvostettukaan. Kaikki lottiin liittyvä oli tuhattava. Myös karjalainen evakkotausta aiheutti joskus pilkkaa. Se oli raskasta aikaa. Onneksi tuo aika on nyt kaukana takanapäin ja veteraanit ovat tänään kunniakansalaisia. Lottana Annikki Mäkelä osallistuu tänäkin vuonna veteraanipäivänä Helsingin kaupungin järjestämään Kansalliseen Veteraanipäivän juhlaan 27.4.2023.

Presidentti Relanderilta lahjaksi kukko

Lotta Annikki Mäkelän tarinat ovat kiehtovaa kuultavaa. Paljon ehdimme tavatessamme jutella, mm. lapsuuden kesistä Viipurissa. Vuorivirran perheen kesäpaikan naapurissa vietti myös kesiään arvokas kesävieras, presidentti Lauri Kristian Relander. Relander oli tasavallan presidentti vuosina 1925-1931. Relander oli

Viipurin Neitsytniemessä sijainnut Sotasairaala oli yksi suurimmista sairaaloista, olihan Viipuri iso varuskuntapaikka.

Annikki ja kukko. Kuva Annikki Mäkelän kuva-kokoelma.

koulutukseltaan agronomi ja väitellyt myös filosofian tohtoriksi. Ennen talvisotaa hänellä oli kauppapuutarha Viipurissa sekä myös kanala. Kauppapuutarhassa kasvatettiin mm. to-

maatteja, joiden makeuden Annikki muistaa vieläkin. Kahtena kesänä presidentti antoi Annikille ja hänen sisaruksilleen kasvatettavaksi kukon, joka oli lasten lemmikkinä heidän

pihallaan. Annikki Mäkelä muistaa presidentin ystävällisenä ja sosiaalisena herrasmiehenä, joka aina muisti tervehtiä ja huomioida naapurin lapsetkin.

Iloa lastenlastenlapsista

Annikki Mäkelän elämään kuuluvat tiiviisti kaksi tyttärtä ja neljä tyttären-tytärtä perheineen. Suurta iloa tuovat kolme lapsenlapsenlasta. Ansaittua ylpeyttä hän myös tuntee kevään korvalla tohtoriksi väittelevästä tyttären-tyttärestään. Hyvä lapsuus Viipurissa loi perustan, joka kantaa jo neljänteen sukupolveen.

Kunniapaikalla olohuoneessa Kattajanokalla on edelleen maalaus, jonka Annikki pyysi isäänsä pelastamaan rullalle käärittynä viime hetkillä ennen Viipurin kodin jättämistä talvisodan kynnyksellä. Se muistuttaa lapsuuden kodista ja vanhasta kotikaupungista Viipurista.

Heidi Aho

Margaretha Mannerheimille AKS:n Ansioristi

Akateemisen Karjala Seuran Perinneyhdistyksen useita jäseniä osallistui Vapaussotiemme Helsingin Seudun Perinneyhdistyksen ”Marskin Montreux”-matkalle Sveitsiin 20.4.-23.4.2023. Ryhmä kunnioitti kukkatervehdyksellä Suomen marsalkka C.G.E. Mannerheimiä hänen kunniakseen 1955 pystytetyllä muistomerkillä Genevejärven rannalla.

Valmontin klinikalla, jossa marsalkka asui viimeiset vuotensa 1948–1951, kirjoituttaen tuona aikana muistelmansa, järjestyi pieni juhlahetki, kun AKS:n puheenjohtaja Pekka Lehtiö ja hallituksesta Olavi Vähäkallio ja Mika Hakanpää luovuttivat 21.2.2023 myönnetyt Akateemisen Karjala-Seuran Ansioristit numeron 18 rouva Margaretha Mannerheimille ja numeron 19 VSHSPY:n puheenjohtaja Jyrki Uutelalle, molemmille tunnustuksena vuosikymmeniä jatkuneesta työstään isänmaan hyväksi.

*Teksti Pekka Lehtiö,
kuva Nina Schleifer*

30-vuotisjuhlakokoukseen ja samalla perinneillan purkukokoukseen osallistuneet ryhmäkuvassa. Kuva Markus Vornila, Helsingin Suomalainen Klubi.

Pääkaupunkiseudun sotilaspoikien ja pikkulottien perinne säilyy

Sotilaspoikien ja pikkulottien perinnekillan 30-vuotisjuhlakokous oli samalla myös killan viimeinen kevätkokous. Kilta on vuoden 2023 alusta liittynyt Sotien 1939—1945 pääkaupunkiseudun perinneyhdistyksen jäseneksi. Kaksikymmentäkaksi kiltaveljeä ja -sisarta — mukana vielä yksi perustajajäsen — kokoontui juhlavasti Suomalaiselle Klubille päättämään killan toimintaa sekä muistelemaan viimeiseen iltahuutoon kutsuttuja ja vuosikymmenien moninaisia tapahtumia.

Killan puheenjohtajan *Juhani Kivelän* johdolla varsinainen kokous tilinpäätöksineen sujui nopeasti. Puheenjohtaja, joka itsekin on aito sotilaspoika, puhui sotilaspoikien ja pikkulottien perinteen säilymisen ja siihen liittyvän isänmaan kunnioittamisen merkityksestä nykyisessä, epävakaassa ajassa. Korona-ajan rajoitukset sekä jäsenistön ikärakenne ovat viime vuosina merkittävästi vähentäneet jäsenmäärää. Rajoituksista huolimatta pyrittiin kuitenkin toimintaa ylläpitämään. Osallistujia vain ei enää löytynyt entisvuosien tapaan.

Suojeluskuntain komentajan, kenraaliluutnantti Lauri Malmbergin päiväkäskyllä syyskuussa 1941 perustettiin sotilaspoikajärjestö. Alle 17-vuotiaat pojat olivat kuuluneet suojeluskuntien poikaosastoihin, mutta Sotilaspoikaliitosta tuli erillinen organisaatio, joka kuitenkin toimi tiiviisti suojeluskuntien hengessä. Tämä yhteys myös johti Sotilaspoikaliiton lakkauttamiseen 1944.

Sotilaspoikajärjestön lakkauttaminen lopetti toiminnan, mutta ei yhteyksiä. Helsingissä it-sotilaspojat alkoivat suunnitella tapaamisia, mikä

johti 21.10.1989 Helsingin Ilmatorjuntarykmentissä järjestettyyn perinpäivään.

Vuonna 1989 Martti Laitinen ja taiteilija Tapio Saarni alullepanivat hankkeen sotilaspoikarististä. Idea sai myönteisen vastaanoton, joten ensimmäiset sotilaspoikaristit voitiin jakaa Tampereella jo 29.5.1991, jolloin perustettiin valtakunnallinen Sotilaspoikien Perinnekilta. Risti virallistettiin puolustusvoimain komentajan esitteilyssä 29.4.1992.

Helsingissä järjestettiin ensimmäinen sotilaspoikaristien jakotilaisuus 17.9.1991, jolloin 150 entistä sotilaspoikaa sai ristin. Tämä tilaisuus oli lähtölaukaus Helsingin ja Ympäristön Sotilaspoikien Perinnekillan perustamiselle. Perustava kokous pidettiin 6.2.1993 Taivallahden sotilaskodissa.

Alusta lähtien ymmärrettiin tiedotuksen merkitys monipuolisen toiminnan osana. *Sotilaspojat kertovat* oli ensimmäinen killan julkaisema kirja. Jäsentiedotteet olivat aluksi monisteita, mutta 1995 alkoi ilmestyä jäsenlehti *Kiltaviesti*. Erikoinen tiedotusväline oli pääkaupunkiseudulla vuonna 1997 aloittanut Kenttäradio, jossa sotilaspojilla oli vakiintuneet ohjelma-ajat. Suuri tapaus oli killan isännöimät liittopäivät ja liittokokous Helsingissä 5.–6.9.1997. Suomen Sotaveteraaniliiton 50-vuotisjuhlavuoden *Ketju ei katkea* – tapahtuma 18.–19.8.2007 antoi tilaisuuden esitellä sotilaspoikien historiaa. Veteraaniyhteydät ovat aina olleet tärkeä osa toiminnasta. Kiltta on myös voinut jakaa perinnetietoa sotilaspojista ja pikkulotista vuosittaisilla lukiolaisten turvakursseilla.

Pikkulotat tulivat mukaan kilttaan ensin sotilaspoikien puolisojäseninä. Kun sääntömuutos salli, liitto hyväksyi jäseniksi myös pikkulotat/lottatyöt. Sekä liitto että kiltamme ovat vuosien myötä kokeneet nimenmuutoksia. Pääkaupunkiseudun sotilaspoikien ja pikkulottien perinnekilta on tallentanut historiaa Maanpuolustustalon auditorion aulan näyttelyvitriineihin. Saman talon ulkopuolella on muistolaatta. Taivaskalliolle on pystytetty muistopaasi, jolla vuosittain 25.8. on järjestetty kunnianosoitus.

Killan 109 jäsentä siirtävät nyt sotilaspoika- ja pikkulottaperinteen vaalimisen uudelle perinneyhdistykselle.

Marika Porras

Sotilaspojat ovat vuosikautia aina viime vuosiin asti kantaneet veteraanilippuja paraateissa ja lippulinnoissa.

Veteraanietuudet

Veteraanien kotona asumista tukevat palvelut

<i>Palvelu</i>	<i>Korvataan</i>	<i>Ei korvata</i>
<i>Ateriapalvelut</i>	Ateriapalvelut, lounassetelit, välipalakassi, ostosten kuljetukset	Ruokaostokset
<i>Kotipalvelut- ja kotihoito</i>	Kylvetys-, siivous-, vaatehuoltopalvelut, kotisairaanhoido, jalkahoito, saattohoito kotona.	Lakanoiden, pyyhkeiden ym. ostaminen, kauneudenhoitopalvelut, fysikaalinen hoito, hieronta (avokuntoutus), lääkkeet, saattohoito laitoksessa, hallintokulut.
<i>Pihatyöt</i>	Nurmikon leikkuut, lumityöt, rännien puhdistus, puiden pilkkominen (ainut lämmitysmuoto).	Pihan ja puutarhan kunnostustyöt, tarvikkeet.
<i>Apuvälineet</i>	Tukikaiteiden asentaminen, luiskat portaisiin, kynnysten poistot.	Silmälasit, hammashoito, suuhygienistin käynnit, kuulokojeet ja muut näihin verrattavat apuvälineet. Porraskäytäviin asennettavat istumahissit.
<i>Kuljetuspalvelut</i>	Asioinnilla käynnit.	Terveydenhoitoon liittyvät matkakulut, jotka KELA korvaa. Vammaispalvelulain mukaiset kuljetuspalvelut.
<i>Muut palvelut</i>	Turvapuhelimet, apteekissa tapahtuva lääkkeiden annosjakelu, asiointi-, kauppa- ja saattajapalvelut.	Asunnon remontit ja muutostyöt esim. keittiö-, sauna- ja kylpyhuoneremontit, asunnon sisä- ja ulkomaalaukset, vuokra, sähkö- ja vesilaskut, jätekaivon tyhjenys. Isompiin asunnon muutostöihin voi hakea avustusta ARA:sta.
<i>Virkistysretket ja päivätoiminta</i>	Kuljetukset, ruoka- ja kahvitarjoilut, saattajien matkakulut.	Saattajien ruokailukustannukset.
<i>Omaishoidon tuki</i>	Omaishoitajan palkkiot, eläke- ja tapaturmavakuutusmaksut, veteraanin hoito omaishoitajan loman aikana.	Omaishoitajan ylimääräiset vapaapäivät.
<i>Tuettu kotona kuntoutuminen</i>	Lehtien luku, kotiaskareiden tekeminen, esim. aterioiden valmistaminen yhdessä veteraanin kanssa. Ulkoilu ja muu fyysistä toimintakykyä ylläpitävä toiminta. Toiminnan tulee olla suunnitelmallista ja tapahtua yhdessä kotihoidon tms. työntekijän kanssa.	Ruokaostokset, lehdet tai muut näihin verrattavat ostokset.

Puoliso- ja leskijäsenten tukitoiminta

Jalkahoitoa / hierontaa

Perinneyhdistys kustantaa puoliso- ja leskijäsenelle 4 jalkahoitoa / hierontaa toimintavuonna. Ota yhteyttä toiminnanjohtajaan (050 441 4703) tai sosiaalineuvojaan (050 401 7140) saadaksesi maksusitoumuksen.

Kuntoutusta

Perinneyhdistyksen kautta puoliso- ja leskijäsenillä on mahdollista saada toimintavuonna avo- tai laituskuntoutusta.

Avokuntoutuksen toimintamuotoja ovat erilaiset terapiat, esim. fysioterapia, toimintaterapia, hieronta tai muu yksilölliseen tarpeeseen perustuva terapia. Avokuntoutusta saa enimmillään 10 kertaa.

Laituskuntoutuksella tarkoitetaan laitoksessa vietettyä kuntoutusjaksoa, johon kuuluu kuntoutuksen lisäksi majoitus ja täysihoito. Laituskuntoutusta on mahdollista saada enimmillään 5 vuorokautta.

Ota yhteyttä sosiaalineuvojaan (050 401 7140) tai toiminnanjohtajaan (050 441 4703) halutessasi kuntoutusta.

Avustaja kotiin

Perinneyhdistyksellä on sopimus palveluntuottajan (9Lives, ent. Stella) kanssa puoliso- ja leskijäsenille annettavasta kotiavusta. Avustaja on apuna kodissa ja sen ulkopuolella. Kotiapua on saatavissa 1–4 kertaa kuukaudessa, 2 tuntia kerrallaan. **Palvelusta perimme pienen omavastuuosuuden 12,00 € / tunti.** Henkilökohtainen apu käsittää mm.:

- hygieniaan liittyvät tehtävät; kynsien leikkaaminen, hiusten kampaaminen, parranajo, pukeutumisessa avustaminen, peseytymisessä avustaminen
- ruokailu ja ravitsemus; aterioiden valmistus / lämmittäminen, asiakkaan avustaminen ruokailussa, keittiön pienen järjestelytyöt
- kodinhoidollinen työ; arkisiivous, kodinhoito
- liikunnallinen apu; avustaminen ulkoilussa
- muu apu; kaupassa käynti, saattamisapu, lehtien luku, seurustelu.

Apua yksinäisyyteen ja ulkoiluun

Perinneyhdistyksen kautta puoliso- ja leskijäsenillä on mahdollista saada apua yksinäisyyteen ja ul-

koiluun. Apua voi saada 1–4 kertaa kuukaudessa 2 tuntia kerrallaan. Avustajan kanssa voi ulkoilla, käydä eri virkistystilaisuuksissa, käydä kaupassa, tai ihan vain vietetään aikaa yhdessä. Toiminta tapahtuu jäsenen ehdoilla ja on maksutonta.

Taloudellista tukea järjestön kautta

Henkilökohtaiset avustukset on tarkoitettu pienituloisille, ensisijaisesti ylimääräistä rintamalisää saaville, tunnuksen omaaville veteraaneille sekä heidän puolisoilleen tai leskille, esim. kotona asumista tukeviin toimiin, apuvälineisiin, lääke-, hammas- sekä terveydenhuollon hoitokuluihin, sekä silmälasien hankintakustannuksiin. Avustuksen suuruus on enimmillään 800 euroa vuodessa. Hakijan täytyy olla perinneyhdistyksen jäsen.

Hakemuksen voi tehdä hakija itse, hänen omaisensa tai yhdistyksen edustaja. Hakemukset lähetetään perinneyhdistyksen toimistoon. Päätöksestä ilmoitetaan kirjallisesti hakijalle ja myönnetty avustus maksetaan hakijan ilmoittamalle tilille.

Avustusta ei myönnetä

- asunto-osakeyhtiössä tehtäviin peruskorjauksiin, jotka rahoitetaan taloyhtiönlainalla ja maksetaan rahoitusvastikkeessa eikä vakuutusten piiriin kuuluvia vahinkojen omavastuita korvata.
- Hoiva- eikä palvelutalojen hoitomaksuihin
- öljy- eikä sähkölämmityksestä aiheutuviin lämmityskuluihin
- Yleisiin hautauskustannuksiin perikunnalle

Hakemuksia saa perinneyhdistyksestä / sosiaalineuvojalta tai sen voi tehdä vapaamuotoisella kirjeellä, jossa selviää edellä mainitut tiedot. Hakemus lähetetään osoitteella;

***Sotien 1939-1945 pääkaupunkiseudun perinneyhdistys ry,
PL 600, 00521 Helsinki***

Tärkeitä ilmoituksia

Kesäkasseja

Kassi sisältää kesäisiä herkkuja, kahvia, keksejä, hedelmiä, juotavaa, sekä alkuke-sän herkkua. Kassi toimitetaan kotiin asti 15. tai 16.6.2023. **Tilaa maksuton kassi 6.6.2023 mennessä**, sosiaalineuvoja Eliseltä puh 050 401 7140 tai toiminnan-johtaja Raunolta 050 441 4703. Huom! Tarvitsemme ulko-oven koodin.

Puoliso- ja leskijäsenille kuntoutusta

Perinneyhdistyksen kautta puoliso- ja leskijäsenillä on mahdollista saada toimin-tavuonna avo- tai laitospääntoutusta.

Avokuntoutuksen toimintamuotoja ovat erilaiset terapiat, esim. fysioterapia, toi-mintaterapia, hieronta tai muu yksilölliseen tarpeeseen perustuva terapia. Avokuntou-tusta saa enimmillään 10 kertaa.

Laitospääntoutuksella tarkoitetaan laitok- sessa vietettyä kuntoutusjaksoa, johon kuuluu kuntoutuksen lisäksi majoitus ja täysihoito. Laitospääntoutusta on mahdol- lista saada enimmillään 5 vuorokautta.

Ota yhteyttä sosiaalineuvoja Eliseen (050 401 7140) tai toiminnanjohtaja Rau- noon (050 441 4703) halutessasi kuntou- tusta.

Puoliso- ja leskijäsenelle apua kotiin yksinäisyyteen

Perinneyhdistyksellä on sopimus palve- luntuottajan kanssa puoliso- ja leskijä- senille annettavasta kotiapusta. Avustaja on apuna kodissa ja sen ulkopuolella. Kotiapua on saatavissa 1–4 kertaa kuu- kaudessa, 2 tuntia kerrallaan. **Palvelusta perimme pienen omavastuuosuuden.**

Perinneyhdistyksen kautta puoliso- ja les- kijäsenillä on mahdollista saada apua yk- sinäisyyteen ja ulkoiluun. Apua voi saada 1–4 kertaa kuukaudessa 2 tuntia kerral- laan. Avustajan kanssa voi ulkoilla, käydä eri virkistystilaisuuksissa, käydä kaupas- sa, tai ihan vain viettää aikaa yhdessä. Ota yhteyttä sosiaalineuvoja Eliseen (050 401 7140) tai toiminnanjohtaja Rau- noon (050 441 4703) halutessasi kuntou- tusta.

Arvoisa helsinkiläinen veteraani

Rintamaveteraanien kotona asumista tukevat palvelut -toimipiste (os. Mannerer- heimintie 168 B) en lomien takia **suljettu 3.7. – 30.7.2023**. Varaudu loma-aikaan varmistamalla, että lounassetelisi riittävät ja kuljetus- sekä muut palvelut toimivat lomana ajan.

SOTIEN 1939–1945 PÄÄKAUPUNKISEUDUN PERINNEYHDISTYS RY

Ratavartijankatu 2 A, PL 600 00521 Helsinki. Puh. 050 441 4703

Yhdistysasiat

Sinua auttaa sosiaalineuvoja

Elise Hietanen

arkisin klo 11.00–15.00

puh 050 401 7140

hietanen.elise@gmail.com

toiminnanjohtaja Rauno Loukkola

puh 050 441 4703

toiminnanjohtaja.hssvp@kolumbus.fi

Huom! kesälomat

Elise on lomalla heinäkuun

Rauno on lomalla elokuun

KUNTOUTUS

Puoliso- ja leskijäsenten avo- ja laituskuntoutus

Perinneyhdistys järjestää puoliso- ja leskijäsenille avokuntoutus (fysioterapiaa) ja laituskuntoutusta. Katso tarkempi ilmoitus tästä lehdestä.

Jalkahoito/hieronta

Perinneyhdistys kustantaa puoliso- ja leskijäsenilleen toimintavuonna neljä (4) jalkahoitoa tai hierontaa. Hoitolähte tilataan toiminnanjohtajalta puh 050 441 4703 tai sosiaalineuvojalta puh. 050 255 4261

LIIKUNTA

Oulunkylän kuntojumppa.

Kuntojumppa jatkuu taas syksyllä maanantaisin Fysiogeriatrია Oulunkylä (entinen Oulunkylän Kuntoutus), Mäkitorpantie 19. Ilmoittautumiset suoraan Fysiogeriatriaan, puh. 030 6335333

Mäkelänrinteen allasvesijumppa jatkuu syksyllä 1.9.–24.11.2023 torstaisin klo 10.30–11.00. Ota tarvittaessa yhteyttä toiminnanjohtajaan.

VIRKISTYS

Ti 6.6.2023 klo 13.00, Lounas ravintola Messenius

Tutustumme tiistaina 6.6.2023 klo 13.00 ravintola Messen-

niukseen ja nautimme maukkaan lounaan. Kokoon tuleminen ravintola Messeniukseen (Messeniuksen katu 7). Kustannukset 10,00 euroa kerätään paikan päällä, ei lounasesteliimahdollisuutta. Ilmoittautumiset 30.5.2023 mennessä 050 4414 703.

Ti 27.6.2023 retki Strutsitalle

Tiistaina 27.6.2023 teemme retken Nurmijärven Rajamäellä sijaitsevalle strutsitalle. Tutustumme strutseihin ja nautimme lounaan, jälkiruokana strutsinmunajäätelöä. Lähtö Marskin patsaalta klo 9.15, paluu klo 13.00 mennessä. Ilmoittautumiset 21.6.2023 mennessä 050 4414 703.

Lippuja kesäteatteriin ke 19.7.2023 klo 19.00

Kivinokan kesäteatteri

Kuningasjätkä on laulunäytelmä, joka sijoittuu 50-luvulle. Tukkijätkät ottavat mittaa toisistaan ja naiset pyörii mielessä. Uusi tulokas Tenho saapuu pienen Topi-poikansa kanssa uitolle ja he yrittävät löytää äidin kuoleman jälkeen yhteyden. Lavatanssien pyörteissä Tenho kohtaa Hilkan ja lempi syttyy. Näytelmässä tukkilaiset laulavat ja kertovat uiton ohessa elämänsä tarinoita. Näytelmän ohjaa Kari Kinnaslampi ja kolmihenkinen liveorkesteri vie katsojat elämäntuntemukseen tunnelmaan. Koreografiat tekee tanssija Ida Riik. Päärooleissa nähdään laulajat Jere Hölttä ja Lotta Pylkäs.

Ti 1.8.2023 retki Pokrovan ortodoksisen luostariin

Tiistaina 1.8.2023 teemme retken Kirkkonummella toimivaan ortodoksinen luostariin, joskaan sillä ei ole virallista luostaristatusta. Luostari toimii entisellä Dannedbrogin maatilalla ja talli on muutettu kirkoksi. Tutustumme kirkkoon ja nautimme mahtavan lounaan. Lähtö Marskin patsaalta klo 10.00, paluu klo 14.00 mennessä. Ilmoittautumiset 24.7.2023 mennessä 050 441 4703.

Ti 29.8.2023 makkaranpaistoretki Santahaminaan

Tiistaina 29.8.2023 teemme retken Santahaminaan. Tutustumme Santahaminaan ja paistamme makkaraa. Lähtö Marskin patsaalta klo 11.00, paluu klo 14.00 mennessä. Ilmoittautumiset 22.8.2023 mennessä 050 441 4703.

Illanvietot

Tilaisuudet pidetään Folkhälsanin palvelutalossa Mannerheimintie 97. Vapaa pääsy. Kahvitarjoilu on klo 14.30 ja ohjelmallinen osuus alkaa klo 15.00.

Ma 4.9.2023 klo 15.00

Ma 2.10.2023 klo 15.00

Ma 6.11.2023 klo 15.00

Ma 11.12.2023 klo 15.00 Yhteiset joulujuhlat Sotainvalioidien Veljesliiton Helsingin piirin kanssa

VANTAAN SOTAVETERAANIT RY

YHDISTYSASIAT

Yhdistyksen kuukausikokoukset

Kuukausikokoukset syyskaudella 2023 järjestetään entiseen tapaan kuukauden toisena keskiviikkona klo 14.00 Tikkurilan kirkolla, Asematie 12 a, 01300 Vantaa, kahvi klo 13.00. Seuraava kuukausikokous on siten 13.9. Vanhustyön keskusliiton juristi Sari Elomaa kertoo ajankoh- taista asiaa vanhusten etuuksista.

Läntinen osasto järjestää kuljetuksen. Auto lähtee Myyrmäen asemalta klo 12.30 ja ajaa Martinlaakson ase- man kautta Tikkurilaan.

VETERAANITUNNUKSEN OMAAVIEN VETERAANIEN KOTONA ASUMISTA TUKEVAT PALVELUT

VANTAA-KERAVA (VAKE)-HYVINVOINTI- ALUEEN KUNTOUTUSPALVELUT R-TUNNUK- SEN OMAAVILLE VETERAANEILLE

Vanhusten palveluiden järjestäminen, Veteraanipalvelut- yksikkö hoitaa Valtiokonttorin rahoittaman tunnuksen omaavien veteraanien laitos-, päivä- ja avokuntoutuksen. Niihin ei tarvita lääkärin lähetettä, vaan soitto alla maini- tulle hoitajalle riittää.

Tunnuksen omaavat veteraanit saavat jalkahoitoja tar- peen mukaan. Vuoden alussa heille on automaattisesti lä- hetetty 7 kpl läheteitä ja tarvittaessa saa soittamalla lisää. Yhteyshenkilönä on lähihoitaja Jouni Lamminmäki, puh. 050 312 4538, jouni.lamminmaki@vakehyva.fi

VETERAANITUNNUKSEN OMAAVIEN VETERAANIEN KOTONA ASUMISTA TUKEVAT PALVELUT

1.11.2019 astui voimaan laki, jolla tunnuksen omaavien veteraanien kotona asumista tukevat palvelut saatettiin samalle tasolle kuin sotainvalideilla. Nämä palvelut ovat Valtiokonttorin rahoittamia ja VaKe-hyvinvointialueen järjestämiä.

Myös tehostetussa palveluasumisessa asuvat veteraanit saavat nämä palvelut. Vantaalaisilta rintamaveteraaneil- ta ei tämän lakimuutoksen seurauksena peritä 1.11.2019 jälkeen enää myöskään asiakasmaksua omaishoidon tuen vapaapäivistä.

Veteraanien em. palvelut perustuvat palvelutarpeen kartoitukseen.

Kartoituksessa selvitetään tarpeet

- kotihoitoon ja tukipalveluihin

- apuvälineisiin
- asumispalveluihin tai laitoshoitoon
- asunnon muutostöihin; kaiteet, kynnykset
- omaishoidontukeen
- kuljetuspalveluun

Veteraani, mikäli palvelutarpeen kartoitusta ei osaltasi ole tehty, pyydä sitä välittömästi soittamalla lähihoitaja Jouni Lamminmäelle, puh. 050 312 4538, jouni.lamminmaki@vakehyva.fi

Muita kotona asumista tukevia palveluja, kuten at- riapalvelua (lounassetelit), kuljetuspalvelua (taksikortit), pyykkipalvelua, siivousta tai pihatöitä voi pyytää soitta- malla arkisin klo 8–16 välillä lähihoitaja Jouni Lammin- mäelle, puh. 050 312 4538. Hän soittaa takaisin, jos ei voi heti vastata.

YHDISTYKSEN TARJOAMAT PALVELUT TUNNUKSETTOMILLE VARSINAISILLE JÄSENIILLE, PUOLISOJÄSENIILLE JA LESKIJÄSENIILLE

VANTAAN SOTAVETERAANIT RY:N KUNTOU- TUSPALVELUT

Hieronta, neljä (4) ilmaista 45 minuutin hierontakertaa vuodessa. Sovittava kuntoutusvastaava Seppo Kuokkasen kanssa, puh. 040 525 0531.

Jalkahoito, viisi (5) enintään 50 euron arvoista jalkojen perushoitoa vuodessa. Yhteydet kuten edellä.

VANTAAN SOTAVETERAANIT RY:N MUITA PALVELUITA

Suursiivous. Kaksi (2) neljän tunnin suursiivousta vuo- dessa ilman omakustannusta ja tuloajaa. Sovittava les- kiedustaja Kaarina Kalliokosken kanssa, puh. 040 844 5993, sähköposti kalliokoski.kaarina@gmail.com

Terveyspalveluyritys 9Lives -yrityksestä on saatavissa monenlaista kotipalvelua kaksi tuntia joka toinen viikko. Yhteydet kuten edellä.

Gubbe ystäväpalvelua sopimuksen mukaan. Yhteydet ku- ten edellä.

Taksin käyttöoikeus. Taksia voi käyttää yhdistyksen ja muihin veteraanitilaisuuksiin. Tämän lisäksi taksia voi käyttää kaikkiin lähialueella järjestettäviin kiinnostaviin tilaisuuksiin. Näistä on kuitenkin aina sovittava etukäteen osaston puheenjohtajan kanssa. Toivomuksena on, että käytettäisiin ryhmien tai useamman henkilön yhteismat- kustamista.

VANTAAN SEURAKUNTIEN TARJOAMAT PALVELUT

NIKKARISTIEN RYHMÄ

tarjoaa kertaluonteista maksutonta apua vanhuksille ja toimintarajoitteisille. Ei ammatti-ihmisen töitä, mutta esim. lampun tai palovaroittimen pariston vaihto ja taulun ripustus hoituu. Soita omaan seurakuntaasi ja kerro, missä tarvitset apua.

Puhelinnumerot:

- Hakunila, 050 468 6410,
- Hämeenkylä (ma – pe klo 9 – 14) 09 830 6450,
- Korso (ti klo 13 – 15) 044 422 0430,
- Rekola 044 422 0391,
- Tikkurila (ma, to klo 11 – 13) 044 422 0456,
- Vantaankoski (ke klo 11 – 13) 09 830 6426.

TAPAHTUMIA

1.6. Rosvopaisti Kaunialassa klo 13. Tilaisuuden järjestävät Kaunialan sairaala ja Koivukylän Lions Club vantaalaisille veteraaneille ja veteraanityössä mukana oleville sekä Kaunialan asukkaille. Lions Club järjestää bussimatkan, minkä aikataulu selviää myöhemmin. *Matti Passille voi ilmoittautua*, puh. 0400 446 210 tai sähköposti:

matti.passi@saunalahti.fi

4.6. Puolustusvoimain lippujuhlan päivän paraati ja muuta ohjelmaa koko päivän Helsingissä.

Katso myös Sotiemme 1939 – 1945 perinneyhdistyksen tiedotukset tästä lehdestä! Niihin kaikkiin voit osallistua.

Kaikki kokoukset ja tapahtumat koronarajoitusten sallimissa puitteissa.

Sotakamreeri Matti Kulmala esitelmöi helmikuun kokouksessa Helsingin suurpommituksista helmikuussa 1944. Todella mielenkiintoista esitystä kahvipöydän ääreen kokoontuneet jäsenet kuuntelivat korvat kuumina. Kuva Tuula Mahlman.

Vantaan Sotaveteraanien historiallinen päätös ja historiaesitelmä

Rolf Karlssonilla oli mukanaan pitkä pöydällinen suojeluskuntiin liittyvää rekvisiittaa, johon kuulijat suorastaan jonottivat.

Vantaan Sotaveteraanit päättää toimintansa

Vantaan Sotaveteraanien kevätkokouksessa 12.4.2023 tehtiin ensimmäinen päätös yhdistyksen purkautumisesta kuluvan vuoden lopussa. Toinen purkautumisesta päätävä kokous pidetään lokakuussa. Sen jälkeen virallinen toiminta tapahtuu sotien 1939–1945 pääkaupunkiseudun perinneyhdistyksen puitteissa. Vantaalla jatkaa edelleen aktiivista toimintaansa Vetres-toimikunta, jossa ovat mukana myös kaikki nykyiset veteraanijärjestöt. Perinne- ja tukityö tarvitsee tekijänsä.

Suojeluskuntien historiaa – suojeluskunnat sotilaskouluttajina 1917–1944

Yhdistyksen kevätkokouksen jälkeen aiemmin puolustusvoimissa palvelleet historiantuntija Rolf Karlsson piti

erittäin kiinnostavan esitelmän Suojeluskuntajärjestön toiminnasta sen eri vaiheissa. Karlsson on kerännyt suo-jeluskuntiin liittyvää tietoa ja erilaista aineistoa lähes kolmenkymmenen vuoden ajan. Hänellä lieneekin Suomen laajin suojeluskuntiin liittyvä kokoelma. Esitelmätoimitsija oli pukeutunut alkuperäiseen suojeluskuntapukuun ja tuonut nähtäväksi aineistoaan. Esillä oli erilaisia merkkejä sekä mm. opaskirjoja ja kurssitodistuksia. Esitelmätoimitsija kertoi suo-jeluskuntien historiasta havainnollisesti ja monipuoli-sesti.

Suojeluskuntien merkitys niin talvi- ja jatkosodassa kuin niitä edeltävänä aikana kansakunnan puolustusvalmiuden ylläpitäjänä on käsittämättömän suuri. Tätä historiaa on tärkeä kertoa myös nuorisolle. Suojeluskunta-toiminta alkoi jossain muodossa jo vuonna 1917. Asetus

Suojeluskunnista annettiin 2.8.1918. Toiminta käynnistyi ja laajeni varsin nopeasti niin, että vuositasolla suojeluskuntiin kuului keskimäärin noin 100 000 miestä; suurimmillaan vuonna 1941 yhteensä 126 656 miestä.

Suojeluskuntien organisaatio oli useampiportainen. Ylinnä oli suojeluskuntien ylipäällikkö, vuosina 1919–1921 Georg Didrik von Essen ja 1921–1944 Lauri Malmberg. Yleisesikunta jakautui useisiin jaostoihin. Seuraava porras olivat suojeluskuntapiirit, yhteensä 27, jotka jakaantuivat yhteensä noin 250:een suojeluskunta-alueeseen. Kullakin alueella oli aluepäällikkö, joka sodan aikana toimi yleensä komppanian päällikkönä tai pataljoonan komentajana. Alueilla puolestaan toimivat paikalliset suojeluskunnat, joilla oli oma paikallispäällikkö. Vantaan alueella toimi vuodesta 1918 Vanda skyddskår ja vuodesta 1941 Tikkurilan suojeluskunta.

Suojeluskuntien toiminnan alkuvaiheessa sotilaskoulutusta antoivat Saksasta palanneet jääkärit. Tavoitteena oli kouluttaa päällystöä ja alipäällystöä uuteen organisaatioon.

Ensimmäiset suojeluskuntien päällystökurssit järjestettiin jo vuosina 1917–1918 Vimpelissä ja Vöyrillä. Kurseilla oli yhteensä 1300 osallistujaa. Samaan aikaan käytiin vapaussotaa, jossa suojeluskuntalaisetkin taistelivat.

Sotatoimien loputtua suojeluskunnissa käynnistettiin aktiivinen koulustointa. Suojeluskuntakoulu ja suojeluskuntien päällystökoulu toimivat aluksi Hämeenlinnassa. Vuosina 1921–1944 oli toiminnassa suojeluskuntien päällystökoulu Tuusulassa. Koululla oli laajat maa-alueet, joilla järjestettiin harjoituksia. Suojeluskuntaorganisaatiossa on vain vähän palkattuja henkilöitä, valtaosa toimii täysin vapaaehtoisesti. Monesti hankittiin omin kustannuksin varusteitakin.

Koulutus toteutettiin yhdenmukaisesti kurseilla ympäri maata 1920- ja 1930-luvuilla. Käytössä oli yhtenäiset ohjesäännöt ja harjoitusoppaat – ensimmäiset saksasta suomennettuja jääkärien myötä. Koulutusta annettiin aselajeittain ja tehtävien mukaan päällystölle, alipäällystölle ja suojeluskuntamiehistöille. Ammunnasta suositettiin

eritasoisia merkkejä ja järjestettiin myös urheilukilpailuja. Kaikki tämä vahvisti puolustustahtoa ja -kykyä sotavuosina. Suojeluskuntien merkitys taistelussa itsenäisen Suomen puolesta oli todella suuri.

Jatkosodan jälkeen välirauhan-sopimuksen artiklan 21 perusteella valvontakomission vaatimuksesta suojeluskunnat lakkautettiin 6.11.1944. Samaan aikaan lakkautettiin myös Lotta Svärd ja joukko muita järjestöjä. Entiset suojeluskuntalaiset ovat olleet sodan jälkeen aktiivisia toimijoita myös reserviläis- ja maanpuolustusjärjestöissä, joita ajan mittaan perustettiin. Suojeluskunnilla oli merkittävää omaisuutta, joka yleensä lahjoitettiin kunnille, seurakunnille sekä erilaisille järjestöille. Entiset suojeluskuntatalot ovat vieläkin monella paikkakunnalla järjestöjen ja kuntalaisten käytössä.

Teksti: Pirkko Karjalainen

Kuvat: Tuula Mahlman

Kevätkokouksen, joka samalla oli myös huhtikuun kuukausikokous, esitelmöijäksi oli saatu alkuperäiseen suojeluskuntapukuun pukeutunut kapteeni evp. Rolf Karlsson. Hänen esitelmänsä aihe oli Suojeluskunnat sotilaskouluttajina.

Mika Aaltola vastaanottaa Iltahuuto-teoksen Hannu Viitaselta.

MIKA AALTOLA KERÄSI ESPOOSSA SALIN TÄYTEEN

Ulkopoliittisen Instituutin johtaja Mika Aaltola on suosittu ja kysytty esiintyjä ulkopoliittikan teemoissa. Hänet saatiin Espoon Sotaveteraanit ry:n maanantaiesitelmään 20.3.2023.

Aaltola valmistui ylioppilaaksi Petäjäveden lukiosta ja suoritti Bachelor of Arts -tutkinnon psykologiassa Columbian yliopistossa New Yorkin Manhattanissa. Tampereen yliopistossa hän vaihtoi pääaineensa psykologiasta kansainväliseen politiikkaan ja väitteli yhteiskuntatieteiden tohtoriksi vuonna 1999. Hän on Tampereen yliopiston dosentti ja Tallinnan yliopiston osa-aikainen professori.[6] Hän on toiminut Minnesotan yliopiston vierailevana professorina vuosina 2006–2008. Hän on myös ollut vierailevana tutkijana Cambridgen yliopistossa, Pariisin Sciences Po -yliopistossa sekä yhdysvaltalaisessa Johns Hopkinsin yliopistossa. Aaltola on julkaissut seitsemän kirjaa, joista kaksi keskittyy Suomen ulkopoliittikkaan.

Yleisöä oli liki 150 henkeä eli Tapiolan Palvelukeskuksen sali oli viimeistä sijaa myöden täynnä. Aaltolan esitys oli sujuva ja hän teki sen taidokkaasti yleisön kanssa läheisesti kommunikoiden ja vapaasti ilman papereita tai kalvoja.

Esitys kattoi laajasti Suomen NATO-liittymisen taustaja ja nykyistä ulkopoliittista tilannetta. Ukrainan sota oli luonnollisesti keskeisenä teemana esityksessä. Aaltolalla on taito ja kyky esittää kansanomaisesti monimutkaisia asiakokonaisuuksia.

Hän totesi muun ohessa, että erityisen vaaralliseksi nykytilanteen tekee Kiinan ja Venäjän lähentyminen ja myös Euroopan yhteisön eripuraisuus, joka erityisesti on näkynyt Unkarin ja Puolan toiminnassa ja käyttäytymisessä.

Mika Aaltola kertoi arvostavansa suuresti veteraanitointa ja hän viittasikin esityksessään muun maussa Huitisiin viimeisen leposijansa saaneeseen isoisäänsä, jonka sotataivalta hän muisteli kunnioittavasti.

Esitys sai aikaan vilkkaan keskustelun ja runsaasti kysymyksiä. Osallistujat pitivät Aaltolan leppoisasta ja syvää asiantuntemusta osoittavasta esitystavasta ja loppupalodit olivat raikuvat.

Hannu Viitanen

Espoon Sotaveteraanit ry:n puheenjohtaja

JAAKKO VALTANEN ESPOON SEUDUN KULTTUURISÄÄTIÖN KUNNIAPUHEENJOHTAJAKSI

Espoon Seudun Kulttuurisäätiö on kutsunut kenraali Jaakko Valtasen kunniapuheenjohtajakseen. Hän toimi säätiön hallituksen puheenjohtajana vuosina säätiön perustamisesta 1999 vuoteen 2004.

Säätiön hallituksen puheenjohtaja Olli Ollila ja asiamies Sampo Suihko luovuttivat kunniakirjan maaliskuussa 2023. Samalla häntä onnitteltiin äskeisen 98-vuotissyntymäpäivän johdosta.

Suomen kulttuurirahaston asiamiehenä toiminut professori Erkki Salonen ehdotti Espoon kulttuurisäätiön perustamista Espoon Sotaveteraanien 40-vuotisjuhlassa v 1999.

Kenraali Valtanen katsoi osaltaan veteraanisukupolven työn ja uhrausten arvoperinnön ja perinteen sopivan hyvin kaikkia asukkaita kokoavan yhteishengen ja puolustustahdon perustaksi.

Säätiön perustivat Espoon Sotaveteraanit yhdessä Espoon kaupungin, Kauniaisten kaupungin, Kirkkonummen kunnan, silloisen Teknillisen korkeakoulun (nykyisen Aal-

to-yliopiston) ja Espoon Kaupunginosayhdistysten liitto ry:n kanssa. Säätiö toimii perustajakuntiansa alueella. Espoon Seudun Kulttuurisäätiön tukena on neuvottelukunta. Sitä johtaa Espoon kaupunginjohtaja Jukka Mäkelä.

Säätiö toteuttaa tarkoitustaan jakamalla apurahoja ja palkintoja tarkoituksiin, jotka edistävät nuorison ammatitaitoa, tieteellistä ja taiteellista toimintaa sekä tutkimustyötä ikääntyvien ihmisten elämänolosuhteiden parantamiseksi. Espoon Seudun Kulttuurisäätiö on jakanut palkintoina ja apurahoina yli 200 tuhatta euroa erityisesti nuorten kulttuuritoiminnan ja jatko-opiskeluiden tukemiseen. Säätiö jakaa vuosittain myös kotiutuville Rannikkoprikaatin varusmiehille stipendejä.

Espoon Seudun Kulttuurisäätiön tunnuksena on tammenlehti. Se ilmentää Espoon seudun vuosisataista jalo- puuta. Tammenlehti sitoo Kulttuurisäätiön perustajaansa, alueen veteraanipolveen ja myös yleiseen veteraanitun- nukseen. Tunnuksen suunnitteli professori Kyösti Varis.

Olli Ollila, everstiluutnantti evp
Espoon Seudun Kulttuurisäätiön
hallituksen puheenjohtaja
Espoon Sotaveteraanit ry:n halli-
tuksen jäsen

Jaakko Valtanen vastaanottamas-
sa kunniakirjaa Olli Ollilalta.

Kirkkonummen jaoston kuulumisia

Espoon Sotaveteraanit ry:n Kirkkonummen jaoston kevätkokouksessa 11.4.2023 vaihtui jaoston puheenjohtajuus. Jaostoa kolme vuotta johtanut kunnallisneuvos Veikko Vanhamäki luopui puheenjohtajan tehtävistä. Uudeksi jaoston vt. puheenjohtajaksi valittiin Kari Korpimaa.

Kirkkonummen kunnan veteraaniasiain neuvottelukunnan kokouksessa 12.4.2023 neuvottelukunnan puheenjohtaja Veikko Vanhamäki luovutti Suomen Sotaveteraaniliiton myöntämät ansiomitalit kulttuuritoimenjohtaja

Maaret Elorannalle sekä Sari Suurjoki-Niemelle, joka on toiminut kunnassa veteraaniasiain neuvottelukunnan sihteerinä vuoden 2022 loppuun saakka. Huomionosoituksia oli esittänyt Sotien 1939-1945 pääkaupunkiseudun perinneyhdistys ry kiitokseksi hyvästä ja pitkään jatkuneesta työstä sotiemme veteraanien hyväksi.

Kirkkonummella veteraanipäivän juhlaa vietettiin perinteiseen tapaan. Päivä alkoi seppelienlaskulla sankarihaudoille. Sen jälkeen siirryttiin torille, missä lukiolaiset laskivat kukkatervehdyksensä veteraanikiven luo. Päiväjuhlaa vietettiin kirjastotalo Fyyrin Mörne-salissa. Tilaisuudessa palkittiin Kirkkonummen jaoston Aaro Hussi Suomen Sotaveteraaniliiton ansioristillä pitkästä ja ansiokkaasta toiminnasta.

Kuvassa vasemmalta Maaret Eloranta, veteraaniasiain neuvottelukunnan jäsenet Hannele Kauhanen, Sauli Råman, puheenjohtaja Veikko Vanhamäki, Sari Suurjoki-Niemi sekä jäsenet Henrik Nordell ja Nils Wallenius. Kuva Antti Airaksinen.

Suomen Sotaveteraaniliiton ansioristillä palkittiin Aaro Hussi. Ansioristin luovutti Kirkkonummen jaoston uusi vt. puheenjohtaja Kari Korpimaa. Kuva Atte Kainulainen.

SYYSKAUDEN 2023 MAANANTAIESITELMÄT klo 14.00

Tapiolan palvelukeskus, Länsituulentie 1 A, 3. kerros

- 4.9. Sisäpoliittinen tilanne Suomessa
- 11.9. Kirjailija Tarja Lappalainen ja Peter Fagernäs; ”Ottakaa ryssiltä aseet pois” – Kenraali Uno Fagernäsin sodat
- 18.9. Tutkija FM Maaret Louhelainen: Tuomiokirkosta kaupungintaloon – Espoon keskuksen monimuotoiset kulttuuriympäristöt
- 25.9. Professori emeritus Kari Heiskanen: Suomen kaivosteollisuuden tulevaisuus
- 2.10. FT Seija Sihvola: Vireän vanhuuden askelmerkit
- 9.10. Ylijohtaja Janne Kuusela, Puolustusministeriö: Nato ja Suomi
- 16.10. Ministeri Paavo Rantanen: Euroopan integraatiokehitys sodan jälkeen ja Suomi
- 23.10. Professori Jukka T. Kekkonen: ”Oikeusvaltio ja luottamus poliisiin”
- 30.10. Dipl.ins. Heikki Lindfors, Energiateollisuus ry: Vedyn merkitys energiataloudessa
- 6.11. Kansliapäällikkö Juha Majanen, Valtiovarainministeriö: Valtiontalouden näkymät
- 13.11. Turvallisuuspäällikkö Petri Häkkinen, Espoon kaupunki: Espoon kaupungin varautuminen poikkeusoloihin
- 20.11. Varatuomari Sari Elomaa, Vanhustyön keskusliitto ry: Hoitotohto ja edunvalvonta
- 27.11. Yhdistyksen syyskokous
- 30.11.–4.12. Kynttilä- ja korttimyynti
- 6.12. Seppelienlasku Itsenäisyyspäivänä
- 11.12. Joulumatinea

ESPOON SOTAVETERAANIT RY

Sosiaalijaosto

Espoon Sotaveteraanit ry:n tukimuodot 2023

Korvausanomukset: Espoon Sotaveteraanit ry, Ukonvaaja 4, 02130 Espoo.

Merkitkää FI -alkuinen pankkitilinumeronne maksusitoumuksiin!

Tukimuodot ja tukiin oikeutetut

Fysikaalinen avokuntoutus: Lääkärin läheteellä saadusta avokuntoutuksesta korvataan **tunnuksen RS, RP ja MR** omaaville sotaveteraaneille käytettävissä olevan määrärahan sallimissa rajoissa.

Taksikulujen osittainen korvaus: Tunnuksen omaavat veteraanit voivat saada välttämättömien taksikulujen osittaista korvausta kuittia vastaan. Korvausta voi saada esimerkiksi KELA-korvattavien matkojen omavastuuosuudesta.

Sairaalamaksukorvaukset: Sairaalamaksuja korvataan harkinnan mukaan bruttotulon ollessa enintään 1.500 €/kk.

Puoliso- ja puolisoleskijäsenet sekä omaishoitajat: Saavat 12 kpl/vuosi 50 €:n arvoisia maksusitoumuksia käytettäväksi oman harkintansa mukaan siivouspalveluun, jalkahoitoihin, hierontoihin/fysikaalisiin hoitoihin tai pesulapalveluihin.

Tilaukset: Kristiina Haukilahti puh. (09) 452 5721, 050 470 5211, ma–to klo 9.00–14.00 tai espoon.sotaveteraanit@luukku.com

Länsi-Uudenmaan hyvinvointialue, tunnuksen omaaville sotaveteraaneille 2023

Huomioithan, että näitä palveluja koskevia kysymyksiä ei hoideta yhdistyksen kautta!

Rintamaveteraanien kotona asumista tukevat palvelut, sotainvalidien avopalvelut ja rintamaveteraanien kuntoutuspalvelut ovat maksuttomia.

Rintamaveteraanien ja sotainvalidien palveluista maksuttomia ovat terveyskeskuksen avosairaanhoidon lääkärin vastaanotot ja suun terveydenhuolto. Näitä asiakasmaksuja ei peritä seuraavilta ryhmiltä: henkilöt, joilla on rintamasotilastunnus, rintamapalvelustunnus, rintamatunnus, veteraanitunnus tai todistus eräisiin miinanraivaustehtäviin osallistumisesta.

Espoon kaupunki tukee vuosittain espoolaisia veteraaneja korvaamalla seuraavia palveluja:

- Jalkahoitoa korvataan kuitteja vastaan enintään 6 kertaa vuodessa. Yhdestä jalkahoitokerrasta korvataan korkeintaan 45 euroa.
- Silmälaseista korvataan 100 euroa vuodessa.
- Veteraanin omaishoitaja voi saada fysioterapiaa 5 kertaa vuodessa.

Lisätietoja: Seniori-info, Veteraanipalvelut, Karvasmäentie 6, 02740 ESPOO

Anne Heinonen p. 040 636 5989 puhelinpalvelu ma–pe klo 9.00–15.00, veteraanipalvelut@luvn.fi

Seniori-info, Karvasmäentie 6, 02740 ESPOO

puh. 029 151 2270, puhelinpalvelu avoinna arkisin klo 9.00–15.00, seniori-info.jta@luvn.fi

PÄHKINÖIDEN
RATKAISUA

Vänrikki Mielosen probleema

Hyvät veteraanisisaret ja -veljet. Osaatteko Te auttaa minua; mistä patsaasta tai muistomerkestä on kyse. Kuvan takana on merkintä ”Terveiset kotiin täältä ulkomailta”

Vastaukset

Lähetä ratkaisusi tämän numeron tehtäviin piirin toimistoon 16.8.2023 mennessä, osoitteella Sotien 1939 – 1945 pääkaupunkiseudun perinneyhdistys, Rata-vartijankatu 2 A, PL 600, 00521 Helsinki.

Arvomme oikein vastanneiden kesken 20 euron lahjakortit.

Voittajat

Onnetar poimi lehdessä 1/2023 olleiden pähkinöiden osalta seuraavat onnelliset; Sudokussa Markus Ollonqvist ja Mielosen osalta Jarno Hirva. Kuva oli Vanhasta Seurahuoneesta.

	2		7				1
						3	
		4		9			2
2							7
			8		6		
	8						1
9				3		6	
		5					
	1				2		8

Lomalla omassa kodissa.

Saga-palvelutalossa vietät eläkepäivät kuin ryhmämatkalla tasokkaassa hotellissa ja illat oman kodin rauhassa.

Hyvinvointi-, kuntoutus- ja hoitopalvelumme muuntuvat tarpeidesi mukaan. Aktiivinen harrastus- ja kulttuuritoiminta tuo iloa ja runsas buffét energiaa päivään.

Viihtyisät palvelutalomme sijaitsevat Helsingissä, Vantaalla, Lahdessa, Lappeenrannassa, Turussa, Raumalla ja Seinäjoella. Katso lisätiedot esteettömistä vuokratodeistamme sagacare.fi tai soita maksuttomaan numeroon 0800 06116 arkisin klo 8-16.

Tervetuloa tutustumaan, ihastumaan – ja asumaan.

Mikromafia

Kalevankatu 42, 00180 Helsinki
Puh. 010 8326 486 • www.mikromafia.fi

HELSINGIN SEUDUN SOTAVETERAANI

Julkaisija: Sotien 1939-1945 pääkaupunkiseudun perinneyhdistys ry

- **Vastaava toimittaja:**
Rauno Loukkola, puh. 050 441 4703
toiminnanjohtaja.hssvp@kolumbus.fi
- **Ilmoitusmyynti:**
Isto Valkeapää, puh. 044 722 5926
isto.valkeapaa@sotaveteraaniliitto.fi
- **Kuolleet ja osoitteenmuutokset ilmoitettava piiriin toimistoon, puh 050 441 4703 tai toiminnanjohtaja.hssvp@kolumbus.fi**
- **Taitto ja sivunvalmistus:**
Studio Jussi Ronkainen
puh. 0400 600 713 • jussi.p.ronkainen@gmail.com
- **Toimitus:**
Ratavartijankatu 2 A, PL 600, 00510 Helsinki
- **Paino:** Newprint Oy, Raisio
- **Pankkiyhteys:**
IBAN FI81 1238 3000 2272 37
- **Lehden ilmestyminen 2023**
nro 3 viikko 37 (Aineisto 18.8.2023 mennessä)
nro 4 viikko 47 (Aineisto 27.10.2023 mennessä)

ISSN 1237-3583 painettu • ISSN 2341-6955 verkkojulkaisu

Sotiemme opetukset – tulevaisuuden turvaksi
Lärdomar av våra krig – för vår framtida säkerhet

KANSALLINEN
VETERAANIPÄIVÄ
NATIONELLA VETERANDAGEN

Ei enää koskaan yksin

Aldrig ensam igen